

Ryszard Boguwolski

Pokrzywno - Zamek, pow. Grudziądz. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 191-192

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**PIOTRKOWICE POLSKIE, pow. Ząbkowice
Stanowisko 2**

**Wojewódzki Ośrodek Archeo-
logiczno-Konserwatorski
we Wrocławiu.**

**Badania prowadziła mgr Halina Sledzik. Finansował
WOAK. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhano-
we, wczesnośredniowieczne.**

W południowo-zachodniej części Kotliny Henrykowskiej, na pograniczu Wzgórz Dobrzeńskich, na wysokości 302 m n.p.m. około 2,5 km na południowy wschód od Piotrkowic Polskich, na skraju lasu znajduje się skupisko 14 kurhanów, w tym 13 o podstawie kolistej. Obiekt nr 6 ma podstawą prostokątną i posiada tzw. rów przykurhanowy od strony północno-wschodniej i północno-zachodniej. Średnica kurhanów wynosi od 7 do 10 m, wysokość 1-2,5 m. Obiekt nr 6 wydłużony po linii wschód-zachód długości 19 m, szerokość 14 m.

W roku 1969 przebadano 2 kurhany z pochówkami ciałopalnymi, uzyskany materiał zabytkowy pozwolił na ustalenie chronologii cmentarzyska na VIII-IX w. n.e.

W roku 1974 badano obiekt nr 6 wraz z obszarem znajdującym się za rowem przykurhanowym o łącznej powierzchni około 550 m². W nasypie gliniastym wyeksplorowano liczne ułamki ceramiki oraz rozsypane przepalone pojedyncze kości ludzkie. W nasypie wewnętrznym w warstewce jasnopopielatego piasku wydzielono ułamki przepalonych kości /obecnie oddane do analizy/.

Za rowem przykurhanowym odkryto przęślik gliniany oraz fragment ostrza siekiery żelaznej.

Na podstawie inwentarza zabytkowego wstępnie chronologię obiektu ustalono na VII/VIII-IX w.

Poza kopcem wczesnośredniowiecznym odkryto jamowe groby ciałopalne, które należy łączyć z wcześniej już odkrytymi grobami z epoki brązu.

**POKRZYWNO-ZAMEK, pow. Grudziądz
Stanowisko 1**

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwolski. Finansowało Muzeum w Grudziądzu i Urząd Gminny w Grucie, pow. Grudziądz. Pokrzyżacki zamek średniowieczny. Grodzisko wczesnośredniowieczne /X-XII w./.

Celem badań było sprawdzenie istnienia ewentualnego osadnictwa

sprzed okresu budowy zamku krzyżackiego /XIII/XIV w./, oraz weryfikacja wzmianki w dokumencie Łowickim z 1222 roku pod nazwą Copriven /Koprzywno ?/ jako "quondum castrum".

Pokrzyżacki zamek w Pokrzywnie założony na cyplu krawędzi wysoczyzny, składa się z trzech części, do dziś wyodrębnionych jako oddzielne czony tzw. zamku wysokiego, zamku średniego i przedzamcza zewnętrznego.

Założono trzy wykopy badawcze o łącznej powierzchni 36 m² na terenie zamku średniego w miejscach nie zajętych zabudową średniowieczną.

Szczególnie interesujących odkryć dostarczył wykop III usytuowany w środkowej partii zamku średniego, gdzie na głębokości 3,2 m natrafiono na wczesnośredniowieczną warstwę osadniczą, spoczywającą na głębokości 3,6 m, bezpośrednio na warstwie humusu pierwotnego. Na zawartość jej złożyła się ceramika, kości zwierzęce, spalenizna, polepa, drobne węgle drzewne i zbutwiałe drewno. Funkcjonalnie z tą warstwą wiązać można odsłonięty w wykopie I, założonym na skarpie /w miejscu domniemanych obwałowań/, wału drewniano-ziemnego, którego ruszt zachował się na wysokości 140 cm.

Badania w Pokrzywnie będą kontynuowane w celu wyjaśnienia roli i ustalenia dokładnej chronologii grodu wczesnośredniowiecznego.

POLANOWICE, pow. Lubsko

patrz
okres halszacki

POZNAŃ - STARE MIASTO
ul. Kramarska 25
Stanowisko 10

patrz
średniowiecze

POZNAŃ - OSTRÓW TUMSKI
Katedra

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Eliza Naumowicz-Smigielska oraz mgr Krystyna Dębska-Luty /autorka sprawozdania/. Podgródzie. Okres wczesnośredniowieczny /IX/X - XIII w./.

Badania ratownicze w obrębie katedry poznańskiej podjęto w związku z przebudową centralnego ogrzewania i budową kotłowni. Prace prowadzono w obrębie zakrystii północnej /prałackiej/ na powierzchni około 56 m².